אוהב ישראל — כי תצא

כי תצא גו' ושבית שביו. הנה ידוע שכל עיקר כוונתם של ישראל כשהיו יוצאים למלחמה על אויביהם היה רק עבור הנ"ק שהיו מפוזרים ומובלעים וסגורים ונבוכים ביניהם של החיצונים שורש הרע מאז מחטא אדה"ר וישראל במעשיהם הטובים ובמחשבתם הטהורה היו פודים אותם מהשבי והמאסר שהיו כלואים שם. וז"ש כי תצא כו' ושבית שביו היינו שעיקר כוונתך יהיה רק להוציא הנ"ק מכל מקומות מושבותיהם שהם מובלעים בתוך שורש הרע. ולהוציא בולעו מפיו. ולהעלות הנ"ק למקור שורשם הרמה בקודש. וכיה"ר אמן:

זכור את אשר עשה לך עמלק. במדרש כתיב זכור את יום השבת לקדשו. יכול דשני הזכירות שוים הם. על זה אמר שלמה. אין זכרון לכסיל עם החכם. אלא זה זכור לקדשו ולכבדו וזה זכריהו למחותו ולאבדו. וי"ל ביאור דברים אלו הוא דהשורש הדבר הוא דהתוה"ק הזהירה אותנו על ד' זכירות. היינו שנזכור תמיד אלו הד' דברים אשר הם עיקרי ושרשי הדת א' לזכור תמיד בכל עת מעמד הנבחר אצל הר סיני שכל איש ישראל צ"ל בעיניו תמיד בכל עת ורגע כאלו הוא עומד בהר סיני לקבל את התורה דבאדם שייך עבר ועתיד. אבל אצל הש"י אינו שייך זה. ובכל יום ויום הוא נותן התורה לעמו ישראל. וע"כ כשאדם פותח איזה ספר ללמוד צריך אז לזכור מעמד הר סיני וכאלו הוא קיבל את התורה מפי הגבורה ואז בא עי"ז לידי אימה ויראה כמו שניתנה התורה ברתת ובזיעה. שנא' ויחרד כל העם אשר במחנה וצריך שיהיה להאדם. חרדה בכל הרמ"ח איבריו הנק' מחנ"ה כמ"ש והיה מחניך קדוש. זכירה שניה הוא זכור את אשר עשה גו' למרים. ר"ל כשהאדם מסתכל ומתבונן במעשה הצדקת מרים הנביאה אשר בא עליה עונש כזה על שדברה לה"ר על אחיה משרע"ה לפני שמו ית'. כי אין הקב"ה רוצה שיקרא שום אדם רע לפני ה'. רק שצריך לשמור פיו ולשונו שלא ידבר בהם רק טוב ולמשוך חסדים לעולם ולהוציא הטוב מן הסתום אל הגילוי ולקבוע הטוב בהפה להכניע בלשון צדיק כל חלקי הרע תחת הטוב: זכירה ג' הוא זכירת שבת. שצריך אדם ליזהר ולקדש את יום השבת וכל ימי החול צריך כל אדם לזכור את יום השבת. ולייחל ולצפות על קדושת שבת. וכמו ששנינו חייב אדם לומר היום יום אחד בשבת. או שני בשבת כו' וצריך כל אדם לחבר קדושת שבת עם כל יום. ואח"כ זכירת עמלק. ר"ל הגם כי האדם הוא בדביקות גדול להש"י ולבו בוער כאש לעבודתו ית'. עכ"ז צריך הוא מאוד ליזהר להשגיח ע"ע בעינא פקיחא שלא יתן מקום לחלק הרע שבו כי ניצוץ היצר הוא טמון בלבו של אדם. וגם כי יחשוב האדם שהוא כעת במדריגה גדולה בדביקות עליון יוכל להיות שפתאום יתעורר בקרבו תאוות היצה"ר וצריך ליזהר ולהשגיח על זה מאוד בכל רגע למחות זכרו מלבו. אף שהאדם הוא דבוק תמיד בקדושת שבת. כמו שמצינו בדור המדבר שהיו דור דעה והיו אז במדריגה גדולה וגבוהה מאוד. וראתה שפחה על הים כו'. וקיבלו התורה מפי הגבורה ונפסקה מהם זוהמת הנחש

רק מחמת שנסו את הש"י במה שאמרו היש ה' בקרבנו אם אין ולא עשו שום דבר עבירה בפועל רק שחטאו במחשבתם שרצו לדעת מאין נמשך להם ההשפעה עליונה של הש"י אם ע"י הנהגה שהוא ע"פ עולמות התחתונים ע"י המדות לפי מעשיהם של הברואים לטוב או כו'. או שהשפע בא להם ע"י הנהגת עולם העליון המכונה בשם א"ס ויש בכאן שכל עמוק ונפלא בביאור חטא זה אין כאן מקומו. היוצא לנו מזה הגם שהיו אז במדריגה גדולה. עכ"ז מיד שחטאו בהרהור המחשבה אז מיד ויבוא עמלק. ע"כ צריך כל אדם להשגיח ע"ע ולהכרית זכר עמלק היושב בקרבו שלא ימצא בו ממנו שום רושם כל שהוא. כיה"ר אמן:

ואתה עיף ויגע גו'. י"ל דהתורה מלמדת ומורה לכל איש ישראל הדרך הטוב והישר. והנהגה המאושרת איך להנצל מהאויב הרע הטמון בלבו של אדם דהנה באמת לא זו בלבד דזרע ישראל הם מצווים על מחיית האומה זרעו של עמלק אלא אף גם כל איש ישראל צריך למחות חלק הרע הטמון בלב כל אדם המכונה בשם עמלק ולשרש אחריו שלא ימצא בו שום שמץ ממנו אף משהו בעלמא דכ"ז שנמצא זרע עמלק בעולם אז כיון דהאדם הוא עולם קטן אז בודאי נמצא בכ"א כח עמלק וחלק הרע המתעורר בכל פעם להחטיא את האדם ולזה באה הזכירה בתוה"ק. והנה כחם של זרע ישראל אינו אלא בפה. הקול קול יעקב בתורה ובתפלה וכשאדם יש לו כח זה ובוער לבו תמיד להש"י. אז אין שום רע יכול לשלוט בו ח"ו. אבל אם האדם מניח כח זה ומשליכו אחרי גיוו. ויסעו מרפידים שריפו ידיהם כו' אז מיד ויבוא עמלק. ותיכף שורה הרע עמו אך אם האדם תופס עכ"פ במדת היראה להיות ירא מלפניו ית'. לעבור על רצונו עכ"פ אינו בא לידי חטא וזש"ה ואתה עיף ויגע היינו שנחלש כחך המיוחד לך שהוא בפה היינו בתורה ובתפלה מחמת שריפו ידיהם מד"ת ומעבדות הש"י וגם אינם במדריגת יראה. וזש"ה ולא ירא אלהים. ע"כ תזכור תמיד בכל עת ורגע ותהיה נזהר תמיד מאוד בכל ענייך שלא יכשילך כח עמלק. וזה"ש מחה תמחה מלבבך שורש הרע ולהכניע אותו תחת הטוב וזש"ה והיה כאשר ירים משה וגבר גו' ר"ל ידו הוא כוחו היינו כשהצדיק מרים זה הכח להגביר הטוב על הרע אז וגבר ישראל אבל כאשר יניח וירפה עצמו מזה הכח מיד וגבר גו' אשר ע"כ עצה הוגנת לו לכל אדם להתחזק א"ע בתור' ובתפלה להכניע הרע תחת הטוב והש"י יהא בעזרו וכן יה"ר שנזכה במהרה לנצחו ולמחותו ולאבד זכרו מהעולם מכל וכל. וזה יהיה ע"י משיח צדקינו שיבוא בב"א: